
Shri Sankalpapakalpadrumah

श्रीसङ्कल्पकल्पद्रुमः

Document Information

Text title : sankalpapakalpadrumah

File name : sankalpapakalpadrumah.itx

Category : devii, rAdhA, vishvanAthachakravartin, stavAmRRRitalaharI, devI

Location : doc_devii

Author : Vishwanatha Chakravarti

Transliterated by : Jan Brzezinski (Jagadananda Das) jankbrz at yahoo.com and Neal

Delmonico (Nitai Das) ndelmonico at sbcglobal.net

Proofread by : Jan Brzezinski, Neal Delmonico

Acknowledge-Permission: <http://granthamandira.net> Gaudiya Grantha Mandira

Latest update : March 16, 2019

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 24, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीसङ्कल्पकल्पद्रुमः

श्रीश्रीशामधनगोपालो विजयते
वृन्दावनेश्वरि वयोगुणरूपलीला
सौभाग्यकेलिकरुणार्णवधेऽवधेऽधि ।
दासी भावानि सुभयानि सदा सकान्तां
त्वाभालीभिः परिवृतामिदमेव याये ॥ १ ॥

शृङ्गारयाणि भवतीमभिसारयाणि
वीक्ष्यैव कान्तवदनं परिवृत्य यान्तीम् ।
धृत्वाञ्चलेन हरिसन्निधिमानयानि
सम्प्राप्य तर्जनसुधां लृषिता भवानि ॥ २ ॥

पादे निपत्य शिरसानुनयानि रुष्टां
तां प्रत्यपाङ्गकलिकामपि चालयानि ।
तद्दोर्द्धयेन सलसा परिरम्भयानि
रोमाञ्चकञ्चुकवतीभवलोकयानि ॥ ३ ॥

प्राणप्रिये कुसुमतल्पमलङ्कुरु त्वं
धृत्यय्युतोकित्मकरन्दरसं धयानि ।
मां मुञ्च माधव सतीमिति गद्गदार्धं
वायस्तवैत्य निकटं हरिमाक्षिपानि ॥ ४ ॥

वामामुदस्य निजवक्षसि तेन रुष्टां
आनन्दबाष्पतिमितां मुहुरुच्छलन्तीम् ।
व्यस्तालकां स्मलितवेणीमभङ्गनीवीं
त्वां वीक्ष्य साधु जनुरेव कृतार्थयानि ॥ ५ ॥

तल्पे मयैव रचिते बहुशिल्पभाजि
पौष्पे निवेश्य भवतीं नननेति वाचम् ।
कृष्णं सुभेन रमयन्तमनन्तलीलं

वातायनात्तनयनैव निभालयानि ॥ ६ ॥

स्थित्वा बहिर्यज्जनयन्त्रनिबद्धोरी

पाणिर्विकर्षणवशांस्तु बीजयानि ।

उत्तुङ्गकेलिकवितश्रमभिन्दुजालं

आलोपयानि मणितैः स्मितमुद्गैराणि ॥ ७ ॥

श्रीरूपमञ्जरिमुभप्रियकिङ्करीणां

आदेशमेव सततं शिरसा वडानि ।

तेनैव छन्त तुलसी परमानुकम्पा

पान्नीभवानि करवाणि सुभेन सेवाम् ॥ ८ ॥

माल्यानि डारकटादिमृजा विचित्र

वर्तिः शितांशुघुसुणागुरुचन्दनादि ।

वीटीर्लवङ्गपुपुरादियुताः सप्तीभिः

सार्धं मुद्गा विरययानि कलां प्रकाश्य ॥ ९ ॥

त्वां स्रस्तवेषवसनाभरणां सकान्तां

वीक्ष्य प्रसाधनविधौ द्रुतमुद्यताभिः ।

श्रीरूपरङ्गतुलसीरतिमञ्जरीभि-

र्दृष्टानयानि तव संभुभमेव तानि ॥ १० ॥

त्वामाशिभायरणमूढविचित्रवेषां

स्प्रष्टुं पुनश्च धृततृषणभवेक्ष्य कृषणम् ।

आयान्तमेव विकटभ्रुकुटीविभङ्ग

दुङ्कृत्युदञ्चितमुभी विनिवर्तयानि ॥ ११ ॥

तत्रैत्य विस्मयवतीं ललितां प्रतीड

साध्वीत्वकण्टकविनिष्कमनार्थमस्याः ।

प्राप्तं न्यसिद्धदधि मामियमेव धूर्ते-

त्युक्तिं उरैः स्वदृढयं रसयानि नित्यम् ॥ १२ ॥

निष्कम्य कुञ्जभवनाद्विपिने विहर्तुं

कान्तैकबाहुपरिरब्धतनुं प्रयान्तीम् ।

त्वामालीभिः सड कथोपकथाप्रकुल्ल

वक्त्रामडं व्यञ्जनपाणिरनुप्रयाणि ॥ १३ ॥

गायानि ते गुणगणान्स्तव वर्त्म गम्यं
 पुष्पास्तैर्मृदुलयानि सुगन्धयानि ।
 सावीततिः प्रतिपदं सुमनोऽतिवृष्टिं
 स्वामिन्यहं प्रतिदिशं तनवानि बाढम् ॥ १४ ॥

प्रेष्ठस्वपानि कृतकौसुमदार काञ्ची
 केयूरकुण्डलकिरीटविराजिताङ्गीम् ।
 त्वां भूषयाणि पुनरात्मकवित्पुष्पै-
 रास्वाद्यानि रसिकालिततीरिमानि ॥ १५ ॥

यन्द्रांशुत्रुष्यसलिवैरवसिक्तरोध
 स्थञ्चत्कदम्बसुरभावलिगीतकीर्ति ।
 आरब्धरासरभसां हरिणा सह त्वां
 तत्पाठितैव विदुषी कलयानि वीणाम् ॥ १६ ॥

रासं समाप्य दयितेन समं सप्तीभि-
 र्विश्रान्तिभाजि नवमालतिकानिकुञ्जे ।
 त्वय्यानयानि रसवत्करकाभ्ररम्भा-
 द्राक्षादिकानि सरसं परिवेषयाणि ॥ १७ ॥

तल्पे सरोजदलकूमभनङ्गडेलि
 पर्याप्तमाप्तकलया रयितं तुलस्या ।
 त्वां प्रेयसा सह रसादधिशाययानि
 ताम्बूलमाशायितुमुल्बनमुल्लसानि ॥ १८ ॥

संवालयानि यरणावलडैः स्पृशानि
 जिघ्राणि सौरभसमूढयमत्कियाब्धिः ।
 अक्षणोर्दधान्युरसिञ्जौ परिरम्भयानि
 युम्भान्यलक्षितमवेक्षितसौकुमार्याः ॥ १९ ॥

अन्ते निशस्तनुतरप्रसृतालकाल्या
 ताऽङ्कुडारततिगन्धवलाग्रमुक्ताः ।
 प्रेष्ठस्य ते तव य संग्रथिता निभाल्य
 तत्रानयानि परमाप्तसप्तीः प्रबोध्य ॥ २० ॥

ता दर्शयानि सुभसिन्धुषु मज्जयानि
 ताभ्यः प्रसादमतुलं सहसाप्लवानि ।

तन्नूपुरादिरणितैर्गतसान्द्रनिद्रां
शय्योत्थितां सचकितां भवतीं भजानि ॥ २१ ॥

उे स्वामिनि प्रियसभीत्रपयाडुलाया
कान्ताङ्गतस्तव वियोक्तुमपारयन्त्याः ।
उद्ग्रन्थयान्यलङ्कुण्डलमाव्यमुक्ता
ग्रन्थिं विचक्षणतयाङ्गुलिशैलेन ॥ २२ ॥

नाशाग्रतः श्रुतियुगाय्य वियोजयानि
तद्भूषणं मणिसरांस्तु विसूत्रयाणि ।
प्राणार्बुदाद्यधिकमेव सदा तवैकं
रोमापि देवि कलयानि कृतावधाना ॥ २३ ॥

त्वां साविमात्मसदनं निभृतं प्रजन्तीं
त्यक्त्वा हरेरनुपथं तदलक्षितैत्य ।
तं भण्डितमनुनयन्तमवेक्ष्य यन्त्रां
तद्भूतमालिततिसंसदि वर्णयानि ॥ २४ ॥

प्रक्षालयानि वदनं सलिलैः सुगन्धै-
र्दन्तान् रसालजलैस्तव धावयानि ।
निर्णोजयानि रसनां तनुडेमपत्र्या
सन्दर्शयानि मुकुरं निपुणं प्रभृज्य ॥ २५ ॥

स्नानाय सूक्ष्मवसनं परिधापयानि
डाराङ्गदाद्यप्यङ्गादवतारयाणि ।
अभ्यञ्जयाण्यरुणसौरभलुधतैलै-
र्वर्तयानि नवकुङ्कुमयन्द्रयूर्णैः ॥ २६ ॥

नीरैर्मडासुरभिभिः स्नपयानि गात्रा-
दम्भांसि सूक्ष्मवसनैरपसारयाणि ।
केशान् जवाद्यगुरुधूमकुलेन यत्ना-
दाशोषयाणि रत्नसेन सुगन्धयानि ॥ २७ ॥

वासो मनोभिरुच्यितं परिधापयानि
सौवर्णकङ्कतिक्था त्रिकुरान्विशोध्य ।
गुम्फानि वेणीममलैः दुसुमैर्विचित्रां
अत्रे लसन्धमरिडामणिकतलाताम् ॥ २८ ॥

यूडामणिं शिरसि मौक्तिकपत्रपास्यां
 भावे विचित्रतिलकं य मुद्गरयथ्य ।
 अङ्कवाक्षिणी श्रुतियुगं मणिङ्कुण्डलाढ्यं
 नासामलङ्कृतवतीं करवाणि देवि ॥ २९ ॥
 गण्डद्वये मकरिके चिबुके विलिप्य
 कस्तुरिकेष्टपृषत् कुययोश्च चित्रम् ।
 बाह्वोस्तवाङ्गद्युगं मणिभन्धयुग्मे
 यूडा मसारकलिताः कलयानि यत्नात् ॥ ३० ॥
 पाण्यङ्गुलीः कनकरत्नमयोर्मिकाभि-
 रभ्यर्थयानि लुदयं पदकोत्तमेन ।
 मुक्तोतकञ्चुलिकयोरसिञ्जौ विचित्र
 माल्येन धारनिययेन य कण्ठदेशम् ॥ ३१ ॥
 काञ्च्या नितम्भमर्थलंसकनूपुराभ्यां
 पादाम्बुजे दलततिं क्वण्णङ्गुरीयैः ।
 लाक्षारसैररुणाम्प्यनुरञ्जयानि
 उ देवि तत्तलयुगं कृतपुण्यपुञ्ज ॥ ३२ ॥
 अङ्गानि साडञ्जिकसौरभयन्त्यथानि
 देव्यर्थयानि नवकुङ्कुमयर्थयैव ।
 लीलाम्बुजं करतले तव धारयाणि
 त्वां दर्शयानि मणिदर्पणमर्पयित्वा ॥ ३३ ॥
 सौन्दर्यमद्भुतमवेक्ष्य निजं स्वकान्त
 नेत्रालिलोभनमवेत्य विलोलगात्रीम् ।
 प्राणान्बुधेन विधुवर्तिकदीपकैश्च
 निर्मञ्छयानि नयनाम्बुनिमञ्जिताङ्गी ॥ ३४ ॥
 गोष्ठेश्वरीप्रदितया सल कुन्धवल्ख्या
 प्राभातिकप्रियतमाशनसाधनाय ।
 यान्तीं समं प्रियसम्प्रीभिरनुप्रयाणि
 ताम्बूलसम्पुटमणिव्यजनादिपाणिः ॥ ३५ ॥
 गोष्ठेश्वरीसदनमेत्य पदे प्रणम्य

तस्यास्तदात्मविधां त्रययावृटाङ्गीम् ।
 धातं तथा शिरसि तन्नयनाम्भुसिक्तां
 त्वां वीक्ष्य तामहमपि प्रणमामि भक्त्या ॥ ३६ ॥

मूर्तं तपोऽसि वृषभानुङ्कुलस्य भाग्यं
 गेहस्य मेऽसि तनयस्य य मे वराङ्गि ।
 नैरुज्यदास्यमृतपाणिरभूर्वरेण
 दूर्वाससो यदिति तद्भयसा हसानि ॥ ३७ ॥

स्नातानुलिभवपुषो दधितस्य तस्य
 तात्कालिके मधुरिमन्यतिलोलिताक्षीम् ।
 स्वामिन्यवेत्य भवतीं क्वथन प्रदेशे
 तत्रैव केन य भिषेण समानयानि ॥ ३८ ॥

प्रक्षालयानि चरणौ भवदङ्गतः स्रङ्-
 माल्यादि पाकरयनानुपयोगि यत्तत् ।
 उत्तारयाणि तद्विदं तु तवास्त्विति त्व-
 द्रायोऽल्लसानि विकसन्मधुमाधवीव ॥ ३९ ॥

पङ्क्वास्थितां मधुरपायसशाकसूप
 भाञ्जिप्रभृत्यमृतनिन्दितुर्विधान्नम् ।
 त्वां लोकयानि नननेति मुहुर्वदन्तीं
 गोष्ठेशयापि परिवेषयितुं निदिष्टाम् ॥ ४० ॥

तृप्त्युत्थितां प्रियतमाङ्गरुचिं धयन्त्या
 वातायन्तार्पितदृशः सल्लसोल्लसन्त्याः ।
 आनन्दजद्युतितरङ्गभरे मनोज
 मञ्जुकृते तव मनो मम भञ्जयानि ॥ ४१ ॥

राधे तवैव गृहमेतदहं य जाते
 सूनोः शुभे किमपरां भवतीभवैमि ।
 तद्भुङ्क्ष्व सम्भुभमिति प्रजपागिरा त्व-
 द्रक्त्रे स्मितं स्वहृदयं रसयानि नित्यम् ॥ ४२ ॥

यान्तं वनाय सप्तीभिः सममात्मकान्तं
 पित्रादिभिः सरुदितैरनुगम्यमानम् ।
 वीक्ष्यामगौरवगेडां दिननाथपूजा

व्याजेन लब्धगहनां भवतीं भजानि ॥ ४३ ॥

कान्तं विलोक्य कुसुमावयये प्रवृत्तां

आदाय पत्रपुटीकामनुयान्यहं त्वाम् ।

का तस्करीयमिति तद्भयसा न कापी-

त्युक्त्या सडार्पितदृशं भवतीं स्मराणि ॥ ४४ ॥

पुष्पाणि दर्शय क्रियन्ति हृतानि यौरी-

त्युक्त्यैव पुष्पपुटिकामपि गोपयानि ।

तद्दीक्ष्य हन्त मम कक्षतले क्षिपन्तं

पाणिं भलात्तमभिमृश्य भवानि दूना ॥ ४५ ॥

रक्षाद्य देवि कृपया निजदासिकां मां

धृत्युच्यकातरगिरा शरणं व्रजानि ।

किं धूर्तं दुःखयसि मज्जनमित्यमुष्य

भाहुं करेण तुदतीं भवतीं श्रयाणि ॥ ४६ ॥

त्युक्त्यैव मां भवदुःखवयं विभाष्य

प्राप्तां श्रजं तव गलात्स्वगले निधाय ।

पुष्पाणि यौरि मम किं तव कण्ठलेतो-

स्तत्कण्ठमेव सुभृशं परिपीडयानि ॥ ४७ ॥

राजास्ति कन्दरतले यत् तत्र धूर्ते

तस्याज्ञायैव सडसा य विवस्त्रयिष्ये ।

तां वीक्ष्य लृष्यति स येन् निजदिव्यमुक्ता

मालां प्रदास्यति ललाटतटे मदीये ॥ ४८ ॥

दोषो न ते व्रजपतेस्तनयोऽसि तस्य

दुष्टस्य यन् नरपतेः भलु सेवकोऽभूः ।

तद्बुद्धिरीदृगभवन्मम यात्र साध्व्या

भाले डिमेतदभवत्स्विभितं विधात्रा ॥ ४९ ॥

धृत्यादिवाम्भयसुधामहलं श्रुतिभ्यां

स्वाभ्यां धयान्युदरपूरमथेक्षाणाभ्याम् ।

उपाभूतं तव सकान्ततया विलास

सीधुं य देवि वितराण्यथ मादयानि ॥ ५० ॥

प्रेष्ठे सरस्यभिनवां कुसुमैर्विसित्रां
 छिन्दोलिकां प्रियतमेन सडाधिरुढाम् ।
 त्वां दोलयान्यथ किराणि परागराणि-
 र्गाथानि यारुमडतीमपि वाद्यानि ॥ ५१ ॥
 वृन्दावने सुरमलीरुडयोगपीठे
 सिंहासने स्वरमणेन विराजमानाम् ।
 पाद्यार्घ्यधूपविधुदीपयतुर्विधान्न
 अम्बूषण्णादिभिरुडं परिपूजयानि ॥ ५२ ॥
 गोवर्धने मधुवनेषु मधूत्सवेन
 विद्रावितात्रपसभीशतवाहिनीकाम् ।
 पिष्टात युद्धमनु कान्तजयाय यान्तीं
 त्वां ग्राडयाणि नवजातुषुकूपिकावीः ॥ ५३ ॥
 अत्रे स्थितोऽस्मि तव निश्चय अेव वक्ष
 उद्धाट्य कन्दुकययं क्षिप येद्भलिष्ठा ।
 उद्धाट्य कञ्चुकमुरः किल दर्शयन्ती
 त्वं यापि तिष्ठ यदि ते हृदि वीरतास्ति ॥ ५४ ॥
 यत्कथ्यसे तद्यमेव तव स्वभावो
 यत्पूर्वजन्मनि भवानजितः किलासीत् ।
 मिथ्यैव तत्त्यदिल भोः कतिशो जितोऽम्बू-
 र्भक्तिङ्करीभिरपि तद्विगतत्रपोऽसि ॥ ५५ ॥
 एत्येवमुत्पुलकिनी कलयानि वायः
 सिञ्जानकड्डुण्णजनत्तदुन्मुभीकम् ।
 युद्धं मुष्मामुष्मि रदारदि यारुबाडु
 बाडव्यमन्दनभरानभरि स्तुवानि ॥ ५६ ॥
 कस्याञ्चिदद्रिन्पदीव्यदुपत्यकायां
 स प्रेयसि त्वयि सपीशतवेष्टितायाम् ।
 विश्रान्तिभाजि वन्देवतयोपनीता
 नीष्टानि सीधुयषकाणि पुरा दधानि ॥ ५७ ॥
 डा किं किं किं धधरणी धुधुधूर्णीतीयं
 धाधाधधावति भयाद्विवृक्षपुञ्जः ।

भीभीभिभीरुरुडमत्र कथं जिञ्जिवा-
भ्येवं लगिञ्चिसि सदा दधितस्य कण्ठे ॥ ५८ ॥

त्वत्स्वामिनी प्रलपतीयमिमां गटेन
डीनां करोमि कलयात्र निरेडि नेतः ।
धृत्युक्तिसीधुरसतर्पितलृत्तदैव
निष्कम्य जल विततौ विदधानि नेत्रे ॥ ५९ ॥

ध्राणाक्षिकर्णवदने जलसेकतत्या
कृष्णस्त्वया जित धतः सडसा निमज्जय ।
ग्राडो भवन् स भलु यत्कुरुते स्म तत्तु
वेदान्यडं तव मुभाभ्भुजमेव वीक्ष्य ॥ ६० ॥

अभ्यञ्जयानि ससभीदधितां सडालि-
स्त्वां स्नापयानि वसनाभरडौर्विचित्रम् ।
शृङ्गारयाणि मणिमन्दिर पुष्पतल्पे
सम्भोजयानि करकाधथ शाययानि ॥ ६१ ॥

वाणीरकुञ्ज धड तिष्ठति देवी निहृत्य
मृग्यसि कथं तदितः परत्र ।
सत्यामिमां मम गिरं तमविश्वसन्तं
यान्तं मयि प्रदृश्यं भवती उर्षयाणि ॥ ६२ ॥

स्वामिन्यमूत्रडरिरस्ति कदम्भकुञ्जे
निहृत्य मृग्यसि कथं तदितः परत्र ।
सत्यामिमां मम गिरं भलु विश्वसत्याः
पाणौ जयं तव नयानि तमाप्सुवत्याः ॥ ६३ ॥

राधे जिता य जयिनी य पाणं न दातुं
आदातुमप्यडड युम्भनमीशिषे त्वम् ।
नाश्वेषयुम्भमधुराधरपानतोऽन्यं
धूते ग्लडं रसविदः प्रवरं वदन्ति ॥ ६४ ॥

गोवर्धनेऽत्र मम कापि सभ्नी पुलिन्द
कन्यास्ति भृङ्ग्यतितरां निपुणैदृशेऽर्थे ।
मद्ग्राड्यदेथपाणवस्तुनि मन्त्रियुक्ता
सा ते गृडीञ्चति य दास्यति योपगूडम् ॥ ६५ ॥

उक्त्वेत्थमात्मदयितं प्रति वक्ष्यसे मां
 याडीत्यथोत्पुलकिनी द्रुतपादपाता ।
 तामानयान्युप मुकुन्मथासयानि
 तं लज्जयानि सुमुभीरति छासयानि ॥ ६६ ॥
 स्वीया किल व्रजपुरे मुरली तवैका
 प्राभून् न तामपि भवानवितुं स्वभार्याम् ।
 सा लम्पटापि भवतोऽधरसीधुसिक्ता-
 ध्यन्धं पुमांसमिड मृग्यति चित्रमेतत् ॥ ६७ ॥
 वंशीं सतीं गुणवतीं सुभगां द्विषन्त्योऽ
 साध्यो भवत्य षड तत्समतामलब्धाः ।
 तां क्वापि बन्धमनयंस्तददं भुजाभ्यां
 बद्ध्वैव वः शिषरिगह्वरगाः करोमि ॥ ६८ ॥
 इत्यागतं हरिमवेक्ष्य रडस्तदीय
 कक्षाददं मुरलिकां सडसा गृहीत्वा ।
 तां गोपयानि तदलक्षितमात्तचित्र
 पुष्पेषु सङ्गररसां कलयानि य त्वाम् ॥ ६९ ॥
 अलम्निमामनुगृहाण भवन्तमेव
 भास्वन्तमर्थयितुमिच्छति मे स्नुषेयम् ।
 इत्यार्थया प्रणामितां धृतविप्रवेशे
 कृष्णोऽर्पितां य भवतीं स्मितभागभजानि ॥ ७० ॥
 यान्तीं गृहं स्वगुरुनिघ्नतयातिलौल्यात्-
 कान्तावलोकनकृते मिषमामृशन्तीम् ।
 दूरेऽनुयानि यदतोऽनुविवर्तितास्यां
 ओडीति वक्ष्यसि तदास्यरुथो धयन्ती ॥ ७१ ॥
 गेडागतं विरडिणीं नवपुष्पतल्ये
 त्वां शाययानि परतः किल मुर्मुशाभात् ।
 तस्मात्परत्र शयनं विसपुञ्जकृमं
 अध्याशयानि विधुयन्तपङ्कलिसाम् ॥ ७२ ॥
 आकण्ठ्यं यन्तनकलाकथितं व्रजेशा

सन्देशमुत्सुकमतेः सरसा सडाव्याः ।
साथन्तनाशनकृते दधितस्य नव्य
कर्पूरकेलिबटकादिविनिर्मितौ ते ॥ ७३ ॥

लिम्पानि युल्लिमथ तत्र कटाडमच्छ
मारोडयाणि दडनं रथयानि दीसम् ।
निराज्यभारुडकदलीमरिथेन्दुसीरि
गोधूमयूर्णामुभवस्तु समानयानि ॥ ७४ ॥

अत्यद्भुतं मलयजद्रवसेकतत्या
वृद्धिं जगाम यद्विदं विरडानलौजः ।
कर्पूर केलीबटकावलिसाधनाग्नि
ज्वालेन शान्तिमनयत्तदिति भ्रुवाणि ॥ ७५ ॥

धूलिर्गवां दिशामरुद्ध उरेः सडाम्भा
रावेत्युदन्तमतुलं मधु पाययानि ।
तत्पानसंमदनिरस्तसमस्तकृत्यां
त्वामुत्थितां सडगणामभिसारयाणि ॥ ७६ ॥

तत्कृष्णवर्त्मनिकटस्थलमानयानि
निर्वापयाणि विरडानलमुन्नतं ते ।
आयात अेष धति वल्लिनिगूढगार्त्री
आकृष्य मलयमडलेश्वरि डोपयानि ॥ ७७ ॥

श्रीकृष्णदृग्मधुलिडौ भवदास्थपदं
आम्नापयाण्यतितृषन् तव दृक्यकोरीम् ।
तद्भङ्गत्रयन्द्रविकसत्स्मितधारयैव
संश्रुवयानि मधुरिभिरे निमज्जयानि ॥ ७८ ॥

वैवश्यमस्य तव याद्भुतमीक्षयाणि
त्वामानयानि सदनं ललितानिदृशात् ।
कर्पूरकेल्यमृतकेलितति प्रदातुं
गोष्ठेश्वरीमनु सराणि समं सप्तीभिः ॥ ७९ ॥

गत्वा प्रणाम्य तव शं कथयानि देवि
पृष्टा तथाथ बटकावलिं भोक्षयित्वा ।
तां उर्षयाणि भवदद्भुतसद्गुणाली-

स्तुतीर्तिताः सवयसे शृण्वानि वृष्टा ॥ ८० ॥

वीक्ष्यागतं तनयमुन्नतसम्भ्रमोर्मि

मग्रां स्तनाक्षिपयसामभिषिष्य पूरैः ।

अभ्यञ्जनादिकृतये निजदासिकास्ता

मां यापि तां निदिशतीं मनसा स्तवानि ॥ ८१ ॥

स्नानानुलेपवसनाभरणैर्विचित्र

शोभस्य मित्रसलितस्य तथा जनन्या ।

स्नेडेन साधु भङ्गुभोजितपायितस्य

तस्यावशेषितमलक्षितमादधानि ॥ ८२ ॥

तेनैव कान्तविरडञ्जवरभेषजेन

ताडालिकेन तद्दृष्टन्तरसेन यापि ।

आगत्य साधु शिशिरीकरवाणि शीघ्रं

त्वन्नेत्रकर्णरसनालृष्टयाणि देवि ॥ ८३ ॥

स्नानाय पावनतडागजले निमग्रां

तीर्थान्तरे तु निजबन्धुवृतो जलस्थः ।

संमज्ज्य तत्र जलमध्यत येत्य स त्वां

आलिङ्ग्य तत्र गत एव समुत्थितः स्यात् ॥ ८४ ॥

तन् नो विदुर्निकटगा अपि ते ननन्द

स्वस्नाद्यो न किल तस्य सखोदराधाः ।

ज्ञात्वाडमुत्पुलकितैव सखालिरेत-

व्यातुर्यमेत्य ललितां प्रति वार्णयामि ॥ ८५ ॥

उद्यानमध्यवलभीमधिरुज्य तत्र

वातायनार्पितदृशं भवतीं विधाय ।

सन्दर्श्य तन्प्रियतमं सुरभीर्दुडानं

आनन्दवारिधिमूर्धोर्मिषु मज्जयानि ॥ ८६ ॥

गत्वा मुकुन्दमथ भोजितपायितं तं

गोष्ठेशया तव दशां निभृतं निवेद्य ।

सङ्केतकुञ्जमधिगत्य पुनः समेत्य

त्वां ज्ञापयान्यथि तद्दुल्लिकाकुलानि ॥ ८७ ॥

त्वां शुक्लकृष्णरजनीसरसाभिसार
 योग्यैर्विशित्रवसनाभरणैर्विभूष्य ।
 प्रापथ्य कल्पतरुङ्गमनःङ्गसिन्धौ
 कान्तेन तेन सख्ये ते कलयानि केलीः ॥ ८८ ॥

हे श्रीतुलस्युरुकृपाद्युत तरङ्गिणी त्वं
 यन्मूर्ध्नि मे यरण्यपङ्कजमादधाः स्वम् ।
 यश्याहमप्यपिभमम्भु मनाङ्क तदीयं
 तन्मे मनस्युदयमेति मनोरथोऽयम् ॥ ८९ ॥

क्याहं परशतनिःकृत्यनुभिद्भयेताः
 संकल्प शेष सख्यसा क्व सुदुर्लभार्थे ।
 अेका कृपैव तव मामजलत्युपाधि
 शून्यैव मन्तुमदधत्यगतोर्गतिर्मे ॥ ९० ॥

हे रङ्गमञ्जरि कुरुष्व मयि प्रसाहं
 हे प्रेममञ्जरि किरात्र कृपादृशं स्वाम् ।
 मामानय स्वपदमेव विलासमञ्ज-
 र्यालीजनैः सममुरीकुरु दास्यदाने ॥ ९१ ॥

हे मञ्जुलालि निजनाथपदाब्जसेवां
 सातत्यसम्पदतुलासि मयि प्रसीद ।
 तुभ्यं नमोऽस्तु गुणमञ्जरि मां दयस्व
 मामुद्दरस्व रसिडे रसमञ्जरि त्वम् ॥ ९२ ॥

हे भानुमत्यनुपमप्रणयाब्धिभ्रगा
 स्वस्वामिनोस्त्वमसि मां पदवीं नय स्वाम् ।
 प्रेमप्रवाहपतितासि लवङ्गमञ्ज-
 र्यात्मीयतामृतमयीं मयि घेषि दृष्टिम् ॥ ९३ ॥

हे रुपमञ्जरि सदासि निकुञ्जयूनोः
 केलिकलारसविचित्रितश्चित्तवृत्तिः ।
 त्वद्वत्तदृष्टिरपि यत्समकल्पयं तत्-
 सिद्धौ तवैव करुणा प्रभुतामुपैतु ॥ ९४ ॥

राधाङ्ग शश्वदुपगूढनतस्तदाप्त
 धर्मद्वयेन तनुश्चित्तधृतेन देव ।

गौरो दयानिधिरभूरपि नन्दसूनो
 तन्मे मनोरथवतां सङ्कलीकुरु त्वम् ॥ ८५ ॥
 श्रीराधिकागिरिभृतौ ललिताप्रसाद
 लभ्याविति प्रजवने मडतीं प्रसिद्धिम् ।
 श्रुत्वाश्रयाणि ललिते तव पादपद्मं
 कारुण्यरञ्जितदृशं मयि डा निधेहि ॥ ८६ ॥
 त्वं नामरूपगुणशीलवयोभिरैक्या-
 द्राधेव भासि सुदृशां सदसि प्रसिद्धा ।
 आगःशतान् न गणयन्त्युररीकुरुष्व
 तन्मां वराङ्गि निरुपाधिदृपे विशाप्ते ॥ ८७ ॥
 उे प्रेमसम्पदतुला व्रजनव्ययूनोः
 प्राणधिकाः प्रियसभाः प्रियनर्मसाध्यः ।
 युष्माकमेव यरणाब्जरजोऽभिषेकं
 साक्षादवाप्य सङ्कलोऽस्तु ममैव भूर्धा ॥ ८८ ॥
 वृन्दावनीयमुकुट व्रजलोकसेव्य
 गोवर्धनायलगुरो हरिदासवर्ध ।
 तत्सन्निधिस्थितियुषो मम हृत्सिलास्व-
 प्येता मनोरथवताः सङ्कसोद्भवन्तु ॥ ८९ ॥
 श्रीराधया समं तदीयसरोवर त्वत्-
 तीरे वसानि समये य भजानि संस्थाम् ।
 त्वन्नीरपानजनिता मम तर्षवल्लयः
 पात्यास्त्वया कुसुमिताः क्लृप्ताश्च कार्याः ॥ ९० ॥
 वृन्दावनीयसुरपादप योगपीठ
 स्वस्मिन् भलादिह निवासयसि स्वयं यत् ।
 तन्मे त्वदीयतलस्तस्थुष अेव सर्व
 सङ्कल्पसिद्धिमपि साधु कुरुष्व शीघ्रम् ॥ ९०१ ॥
 वृन्दावनस्थिरयरान् परिपालयिनि
 वृन्दे तयो रसिकयोरतिसौभगेन ।
 आढ्यासि तत्कुरुकृपां गणना यथैव
 श्रीराधिकापरिजनेषु ममापि सिद्धेत् ॥ ९०२ ॥

वृन्दावनावनिपते जय सोम सोम

मौले सनन्दनसनातननारदेऽय ।

गोपीश्वर प्रजविलासि युगाङ्घ्रिपद्मे

प्रीतिं प्रयच्छ निरुपाधि नमो नमस्ते ॥ १०३ ॥

छित्वाभ्याः किल वासना लजत रे वृन्दावनं प्रेमदं

राधाङ्घ्रिविलासवारिधिरसास्वादं येत्विन्दथ ।

त्यक्तुं शङ्नुथ न स्पृष्टामपि पुनस्तत्रैव लुद्धृतयो

विश्रद्धाः श्रयत भमैव सततं सङ्कल्पकल्पद्रुमम् ॥ १०४ ॥

एति श्रीविश्वनाथयङ्कवर्तीढक्कुरविरचितः

श्रीसङ्कल्पकल्पद्रुमः सम्पूर्णाः ।

Shri Sankalpapakalpadrumah

pdf was typeset on September 24, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

